

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci: **M. N.**, zastoupen JUDr. Petrem Doležalem, advokátem, se sídlem Mazovská 476, Praha 8 – Trója, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky,** se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2012, č. j. OAM-51/ZA-ZA14-ZA04-2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2012, č. j. 33 Az 5/2012 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci JUDr. Petru Doležalovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši 2.400 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2012, č. j. 33 Az 5/2012 – 28 (dále jen „napadené usnesení“), jímž Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl stěžovatelovu žádost o ustanovení právního zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2012, č. j. OAM-51/ZA-ZA14-ZA04-2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud uvedl, že vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů předložil vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových

a výdělkových poměrech. Zároveň stěžovatele poučil, že v případě nesplnění této procesní povinnosti soud návrh na ustanovení zástupce zamítne. Tuto výzvu krajský soud doručil stěžovateli fikcí podle ustanovení § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění platném ke dni 14. 6. 2012 tohoto dne. Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě (do 29. 6. 2012) na výzvu soudu nereagoval a neprokázal, že jsou u něho dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce, soud rozhodl tak, že jeho návrh zamítl.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovateli nebyla napadeným rozhodnutím udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdních předpisů. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného stěžovatel podal žalobu ke krajskému soudu, v níž zároveň požádal o ustanovení právního zástupce.

Krajský soud za účelem rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce zaslal stěžovateli přípis ze dne 2. 4. 2012, jehož přílohou bylo „*Potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech pro rozhodnutí o žádosti o ustanovení právního zástupce*“. Krajský soud stěžovatele poučil, že je povinen tento formulář ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení přípisu pravdivě vyplnit a pokud tak v této lhůtě neučiní, soud návrh na ustanovení zástupce zamítne. Dne 2. 4. 2012 zároveň krajský soud prověřil adresu pobytu stěžovatele v evidenční kartě žadatele: B001096, z něhož zjistil, že se stěžovatel do 20. 2. 2012 zdržoval v Přijímacím středisku Zastávka u Brna a od 28. 3. 2012 do 27. 4. 2012 měl propustku na adresu K. X, P. Přípis ze dne 2. 4. 2012 byl tedy na základě těchto zjištění zaslán na adresu K., P., dne 5. 4. 2012 byl však vrácen zpět soudu. Dne 17. 4. 2012 krajský soud obdržel od stěžovatele oznámení o změně korespondenční adresy, v němž stěžovatel uvedl, že od 10. 4. 2012 bydlí na nové adrese, a to K. X, P., a zároveň zažádal o doručování korespondence na tuto adresu. Krajský soud se proto pokusil o doručení přípisu ze dne 2. 4. 2012 znovu na stěžovatelem uvedenou adresu, přičemž písemnost byla vložena do domovní schránky dne 25. 4. 2012, neboť adresát nebyl zastižen. Posléze stěžovatel zaslal krajskému soudu druhé oznámení o změně korespondenční adresy ze dne 25. 4. 2012, v němž stěžovatel požádal soud o doručování písemností na adresu L. X, P. Soud se tedy pokusil výše uvedenou výzvu doručit na posledně jmenovanou adresu, avšak obálka i s doručovanou písemností se vrátila soudu zpět s poznámkou, že na uvedené adrese je stěžovatel neznámý a jelikož nemá domovní schránku, nebylo možno písemnost vložit do schránky, ale bylo možno zanechat písemné oznámení v místě doručení. Výpis z evidenční karty žadatele ze dne 22. 5. 2012 založený ve spisu dokládá, že stěžovatel měl propustku na adresu L. X až do data 24. 5. 2012. Krajský soud tedy následně vyvěsil dne 4. 6. 2012 obsah písemnosti na úřední desce.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou, je včasná a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu i řízení, jež jeho vydání předcházelo, v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a neshledal přitom vady, k nimž by musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlédnout z úřední povinnosti. Vázán

rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná.**

Podle ustanovení § 50 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. platí, že pokud doručující orgán nezastihl adresáta písemnosti a písemnost nelze doručit vhozením do schránky, *doručující orgán písemnost vrátí odesílajícímu soudu a v místě doručení o této skutečnosti zanechá písemné oznámení. Odesílající soud doručí písemnost vyvěšením na úřední desce soudu; písemnost se považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení. Stejně se postupuje, nelze-li v místě doručení zanechat oznámení; § 49 odst. 7 se použije obdobně.*

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že stěžovateli byla výzva k vyplnění tiskopisu potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech doručena na doručovací adresu L. X, P. (kterou si nota bene stěžovatel uvádí i v kasační stížnosti jako adresu svého pobytu), a to náhradním způsobem podle citovaného ustanovení § 50 odst. 2 o. s. ř. Jelikož písemnost nemohla být vhozena do schránky, postupoval krajský soud správně, pokud ji vyvěsil na dobu 30 dnů na úřední desce. V souladu s citovaným ustanovením § 50 odst. 2 in fine byla předmětná výzva spolu s tiskopisem potvrzení doručena stěžovateli uplynutím lhůty deseti dnů, a to ve čtvrtek dne 14. 6. 2012. Následně stěžovateli plynula lhůta 15 dnů ke splnění uložené procesní povinnosti osvědčit své osobní, výdělkové a majetkové poměry a skončila v pátek dne 29. 6. 2012. Ze spisu dále vyplývá, že stěžovatel nesplnil svou procesní povinnost ani ve stanovené lhůtě, ani do data vydání napadeného usnesení.

Jelikož stěžovatel na výzvu soudu nesplnil svou povinnost osvědčit své osobní, výdělkové a majetkové poměry rozhodné pro osvobození od soudních poplatků a pro rozhodnutí o návrhu na ustanovení zástupce, krajský soud postupoval naprosto správně, pokud tento návrh zamítl (viz k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 - 88, přístupný na www.nssoud.cz).

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal s § 11 odst. 1 písm. d), § 7 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění s účinností do 31. 12. 2012 (dále jen „advokátní tarif“), odměna za jeden úkon právní služby ve výši 2.100 Kč, tj. za doplnění kasační stížnosti ze dne 13. 12. 2012, a dále mu přiznal k tomuto úkonu náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za jeden úkon, dohromady tedy 2.400 Kč. Jelikož ustanovený advokát nepřiložil k doplnění kasační stížnosti osvědčení o registraci k placení DPH, soud vycházel z toho, že plátcem této daně není. Celkem tedy ustanovenému zástupci přísluší odměna ve výši 2.400 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu